

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2493/2001 НА КОМИСИЯТА

от 19 декември 2001 година

за пласиране на някои рибни продукти, които са изтеглени от пазара

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 104/2000 на Съвета от 17 декември 1999 г. относно общата организация на пазарите на рибни продукти и аквакултури¹, и по-специално член 17, параграф 5 и член 21, параграф 8 от него,

като има предвид, че:

(1) Съгласно Регламент (ЕО) №104/2000, рибни продукти, оттеглени от пазара от производителски организации, трябва да бъдат пласирани по начин, който не пречатства нормалната продажба на други продукти. Могат да бъдат давани финансови компенсации само ако изискването за пласиране на продукти бъде използвано.

(2) Мерките за стабилизиране на пазара могат да бъдат напълно ефективни само ако оттеглените продукти не бъдат върнати в обичайната дистрибуторска мрежа за тези продукти. Всякаква употреба, която би могла по замествителство да упражни влияние върху консумацията на продуктите, които не са предмет на мерките за стабилизиране на пазара, трябва следователно да бъдат отменени.

(3) Необходимо е, следователно, да бъдат намерени други възможности за пласиране на продукти, оттеглени от пазара, които отговарят на това изискване и да бъдат конкретизирани условията, при които тези възможности могат да бъдат използвани.

(4) Регламент на Комисията (ЕИО) № 1501/83 от 9 юни 1983 г за пласирането на някои рибни продукти, предмет на мерките за стабилизиране на пазара² трябва следователно да бъде отменен и заменен.

(5) Мерките, разпоредени в този регламент, са в съответствие с мнението на Управителния комитет по рибните продукти,

ПРИЕ НАСТОЯЩА РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Рибни продукти, оттеглени от пазара от производителски организации в съответствие с член 17 от Регламент (ЕО) № 104/2000 и за които няма намерение да бъдат предложени за помощите за прехвърляне в друга форма, посочени в член 23 от настоящия регламент се пласират по един от следните начини:

¹ ОВ L 17, 21.1.2000 г, стр. 22.

² ОВ L 152, 10.6.1983 г, стр. 22.

а) на отговорността на държавите-членки, да бъдат разпространени безплатно в естествено състояние за собствена консумация на филантропски или благотворителни институции, създадени в Общността или сред лица, които са признати от националното законодателство на въпросната държава-членка като ползватели на обществени помощи;

б) използвани в прясно или консервирано състояние за храна на животни;

в) използвани, след преработване в брашно, за храна на животни;

г) използвани за стръв;

д) използвани за нехранителни цели.

2. Възможности за пласиране, различни от посочените в параграф 1, могат да бъдат разрешавани от Комисията на еднократна основа по молба на държавата-членка.

Член 2

1. Пласирането на продукти за целите, посочени в член 1, параграф 1, букви б), в), г) или д) е подчинено на условието, че продуктите са:

а) преценени като негодни за консумация от хора непосредствено след оттеглянето им от пазара;

б) предложени за продажба на всеки заинтересован агент в съответствие с обичайната регионална и местна практика. Купувачите трябва да уточнят употребата, в която възнамеряват да поставят закупените по този начин продукти.

2. Непосредствено след продажбата, посочена в параграф 1, се издава фактура или платежен документ, указващ самоличността на продавача и на купувача, употребата, в която продуктите ще бъдат поставени, продажната цена и количествата. Копие от фактурата или платежния документ се изпраща от организацията на производителите до компетентните власти на държавата-членка поне на всеки три месеца.

3. Когато организациите на производителите са удовлетворили въпросната държава-членка, че продуктите не са намерили купувач след отправянето на оферта за продажба, посочена в параграф 1, продуктите се обявяват за неизползваеми от организацията на производителите под контрола на държавата-членка. Въпросните количества се съобщават от организацията на производителите на компетентните власти на държавата-членка на интервалите, определени във второто изречение на параграф 2.

Член 3

Държавите-членки вземат всички необходими мерки за предотвратяване и преследване на нарушения с цел измама на системата, описана в настоящия регламент. Те имат грижата пласираните продукти да не се отклоняват от фиксираните употреби. Всяка държава-членка уведомява Комисията не по-късно от един месец от влизането в сила на настоящия регламент за мерките, взети за прилагането му.

Член 4

Регламент (ЕИО) № 1501/83 се отменя.

Член 5

Настоящият регламент влиза в сила на 1 януари 2002 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държава-членки.

Съставено в Брюксел на 19 декември 2001 година.

За Комисията:

Franz FISCHLER

Член на Комисията